

Моя перша подорож до великого міста

Den dagen eg drog heimanfrå for å dra til byen

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 🗣️ Oksana Duchak
- 💬 ukrainsk / nynorsk
- 📊 nivå 3

На маленькій автобусній зупинці у моєму селі було багато людей та переповнених пасажирами автобусів, а на землі скрізь валялись різні речі. Закликальники активно викрикували маршрути своїх автобусів.

...

Den vesle busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av bussar. På bakken var det fleire ting som skulle lastast. Medhjelparane ropte namna på stadane dit bussane gjekk.

“Місто! Місто! На захід міста!” - викрикував закликальник автобуса. Саме цей автобус був мені потрібний.

...

«Byen! Byen! Vestover!» hørde eg ein medhjelpar ropa. Det var bussen eg måtte ta.

Автобус до міста був майже заповнений, але люди все ще намагались зайти всередину. Деякі люди залишали свій багаж у спеціальному місці під автобусом, тоді як інші - на спеціальних полицях всередині автобуса.

...

Bussen til byen var nesten full, men flere folk dytta for å koma om bord. Nokre plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la han på hyllene inne i bussen.

Пасажири міцно тримали свої квитки в руках, намагаючись знайти вільне місце у переповненому автобусі. Ось жінка з дітьми зручно влаштувались для довгої подорожі.

...

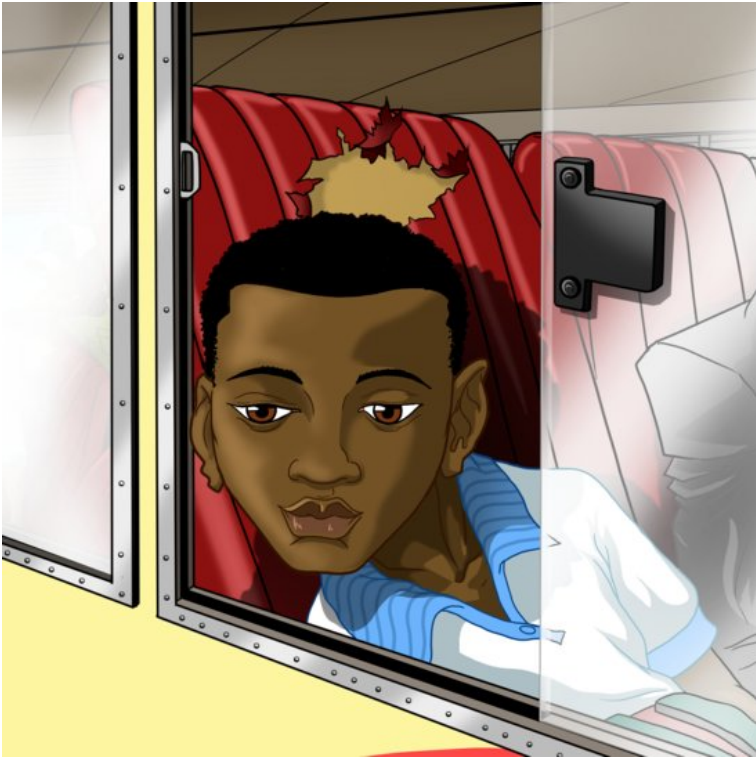
Nye passasjerar klamra seg til billettane sine medan dei såg etter ein stad å sitja sidan det var trongt om plassen. Kvinner med unge born la til rette for dei så dei skulle få det behageleg under den lange reisa.

Я знайшов собі місце біля вікна. Чоловік, який сидів біля мене, міцно стискав у руках зелений пластиковий пакет. Чоловік був у старенькому пальті та старих сандалях, і він був дуже схвильований.

...

Eg pressa meg inn ved sida av eit vindauge. Personen som sat ved sida av meg, heldt hardt om ein grøn plastpose. Han hadde på seg gamle sandalar, ein utsliten frakk, og han såg nervøs ut.

Я виглянув у вікно і зрозумів, що я покидаю своє село, де я виріс. Я прямував до великого міста.

...

Eg såg ut av bussen og innsåg at eg var i ferd med å forlata landsbyen min, staden der eg hadde vakse opp. Eg skulle dra til den store byen.

Нарешті посадка завершилась, і всі пасажири знайшли свої місця. Рознощики-продавці пропихались всередину автобуса, щоб продати пасажирам свій товар. Кожен продавець викрикував назву товару, який він хотів продати. Для мене всі ті слова були такими смішними!

...

Lastinga av bagasjen var ferdig, og alle passasjerane hadde sett seg. Gateseljarar pressa seg enno inn i bussen for å selja varene sine til passasjerane. Alle ropte namna på det dei hadde til sals. Eg syntest orda høyrdest merkelege ut.

Деякі пасажери купували напої, інші - якусь перекуску, і починали жувати. Ті, які не мали грошей, просто дивились. Серед них був і я.

...

Nokre få passasjerar kjøpte noko å drikka, andre kjøpte små snacks som dei byrja å tygga på. Dei som ikkje hadde noko pengar, som eg, berre såg på.

Гучний звук автобуса перервав усі ці “розваги”. Цей сигнал означав, що автобус був готовий вирушати у дорогу. Закликальники голосно кричали до рознощиків, щоб вони виходили з автобуса.

...

Desse aktivitetane vart avbrotne av tutinga til bussen, eit teikn på at vi var klare til å dra. Ein medhjelpar ropte at gateseljarane måtte koma seg ut.

Рознощики товарів пропихались до виходу.
Деякі ще віддавали решту пасажирам. Інші - до
останнього намагалися щось продати.

...

Gateseljarar dytta kvarandre for å koma seg ut av
bussen. Nokre gav tilbake vekslepengar til dei
reisande. Andre freista i siste liten å selja nokre
fleire varer.

Коли автобус рушив, я виглянув у вікно. Мені стало цікаво, чи я коли-небудь ще повернусь до свого села.

...

I det bussen forlét busstasjonen, stira eg ut av vindauget. Eg lurte på om eg nokosinne skulle koma tilbake til landsbyen min igjen.

Чим довше ми їхали, тим спекотніше ставало в автобусі. Я заплющив очі і намагався заснути.

...

Etter kvart som reisa heldt fram, vart det veldig varmt i bussen. Eg lukka auga og håpte å få sova.

У думках я повертався додому. Я все думав про те, чи моя мама буде у безпеці, чи мої кролики принесуть гроші, чи мій брат не забуде полити саджанці дерев.

...

Men tankane mine vandra heim. Kjem mor mi til å verta trygg? Kjem kaninane mine til å innbringe noko pengar? Kjem bror min til å hugsa å vatna dei nyutsprungne trea mine?

Під час подорожі я намагався запам'ятати назву місця, де жив мій дядько у великому місті. Я навіть бурмотів її, коли засинав.

...

På vegen lærte eg meg utanåt namnet på staden i den store byen der onkelen min budde. Eg mumla enno då eg fall i søvn.

Через дев'ять годин я прокинувся від голосного стукоту і закликання пасажирів до мого села. Я вхопив свою маленьку торбинку і вискочив із автобуса.

...

Ni timar seinare vakna eg av høglydt banking og roping etter passasjerar som skulle tilbake til landsbyen min. Eg greip fatt i den vesle veska mi og hoppa ut av bussen.

Автобус, який повертався до мого села, наповнювався пасажирами дуже швидко. Скоро він рушатиме на схід. Але зараз найголовніше для мене - це знайти будинок мого дядька.

...

Bussen som skulle tilbake, vart fylt opp fort. Det viktigaste for meg no var å byrja å leita etter huset til onkelen min.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Моя перша подорож до великого міста

Den dagen eg drog heimanfrå for å dra til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustret av: Brian Wambi

Oversatt av: Oksana Duchak (uk), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).